עטז: יום הכיפורים פרק שמיני יומא

עין משפט נר מצוה

לד א מיי׳ פ״ו מהלכות סוכה הל׳ ו׳ טוש״ע ח״מ סי׳ תרלט סעיף כ: לה ב מיי׳ פ״ב מהל׳ שביתת עשור הלכה ח סמג לאוין סט טוש״ע ח״מ סי׳ תריב סעיף ח: לו ג מיי׳ פ״ה מהלכות ברכות הלכה ח סמג עשין כז טוש״ע ח״מ סימן קפד סעיף ו וסי׳ קלז סעיף ד:

רבינו חננאל

ואוקמוה דכבוכתבת הגסה פחותה מכביצה היא ויתובי מיתבא דעתיה. אבל שבועי לא משבעה.

תוס׳ ישנים

דבכל מינים של פת מברכין לאחריו כמית וחף על פי שלענין יום הכפורים נטיגן מוחנת וכן פסק בשאילתות דרב אחאי גאון פרשת פ׳ יהיה עקב דהלכה כרבי מאיר כמית וכן לענין שביח נמי אומר רבי שם לחחמיר ולברך על היין אפילו שהה פחות ממלא לוגתיו ואע״ג דלענין יומ״כ נעיגן מלא לוגתיו לענין ברכת היין לא נעיגן אבל כמו שפירש לענין אכילה וגם בעשים לקדוש אמרי כעבדי פסחים (פסחים דף קז.) דבלר מרכיעים קנגל ואפילו לאחן לאחר דאכילה בכביצה יש לאחן כין שביעה לאכילה לשחיה. מ״ר: הא כביצה בעי סוכה ואי ס״ד מה כר. תימה לי מאי קושיא מ״מ לעולם אימא לך גדולה מכביצה ולא תיקוק כל כביצה בעי סוכה אלא הא כביצה בעי נטילת ידים ונרכה דהכי דייקינן בסוכה פ׳ היכן (דף מז.) על אבי ורב יוסף דאמרי הכם אכילת ערלה דקוכה תרמי אלא כיעי לו לכטעים דבי רב ועיל לכלה לחייבו עוכה יוחר מכביצה ומאן מאן ליה ליטנא אלאו הכי. מ״ר. ול״מ: מיבי תרגימא נמי פירי ניטנו. ב) אבל שיעור אאין קורא מיבי תרגימא אלא מעשה קדירה ויש מ מחמאת מינים כדאמר המוספתא (דברכות פ״ד) הביאו לפניו מיני תרגימא מברך עליו טורא מיני מחוחות וחייבו לפי שים מ מה׳ מינים כדקאמר בכילה מברכין ואלא כפירוש רשב״ם שפירש בעבבי פסחים מיני פירות ונבר אלא לחם דלאו הכי הוא כמו שפר: מאי מיני תרגימא נמי פירי הוא. ותע״ג דפירי לא בעיא סוכה מ״מ יכול להשלים ר״ד שעורות של סוכה במיני תרגימא ומכאן הכיאה רבי שלמה ורבינו יעקב ראיה כאם השלים שעורה אליעית של אבא במיני תרגימא ולא היינו נמי פירי מיהו נראה לפרש דבני הפקרה של ע״ם ועבר ר״מ לא בני במיני תרגימא כיון שאינן נקרס על היין בכניסתו ג) לימרו בכילה. יקשה מ״מ אפילו בכילה אחות מכוחבת נמי מיקמי לן כיון דב״ם משעורה נעפשים מכוחה הכדרי לימרו בגרוגרות דבלר (טוכה)

מכוחבת ר״ל דבגרוגרת ליכא טעמא דיעוני ולבבי נקט בכבילה דאיכא יעוני דעמא לו בכבוכתבת כדאמרינן הכא אבל בשאר שיעורי ליכא יעוני דעמא: ואי נמי בהדדי ניבו לימרו בכילה. הך קושיא שייכי נמי אמאמעמא ולא פריך על הא דוקא אלא משום דאיכא פירכא אחריתי לו נמי הכא לא הוה אלו למיפרך ליתני בכילה דאמאמעמא מיהא הכא דבכוחבת איכא יעוני דעמא ונם צריך למעבן אלאה כדאמר בגרוגרות מ״ל לכבר כלל ומכיאלו דאיכא מ